

Tuláček

Lukáš Gavelčík, 7. B

Byla tuhá zima. Sněhu bylo až k pasu.

Na kraji vesnice stála malá chaloupka. V chaloupce bydlel dědeček s babičkou. S nimi tu žili pejsek Rafík a kočička Bětuška.

Jednoho dne vzal dědeček sáňky, že půjde do lesa na dříví. Vzal si na sebe teplý kožich a huňatou beranici. Rafík se těšil, věděl, že ho dědeček vezme s sebou. Vzali sáňky a šli. Babička s kočičkou Bětuškou je vyprovodily až k vrátkům.

Les nebyl daleko. Začali sbírat popadané větvičky a za chvíli byly sáňky plné. Už se měli k odchodu domů, když uslyšeli tiché mňaukání. Rafík se hned rozběhnul k velikému smrku. Pod ním leželo schoulené černé koťátko. Bylo celé vyhublé a klepalo se zimou. Dědeček ho vzal do náruče a pospíchali s Rafíkem domů.

Babička s kočičkou je už vyhlížely. Měly pro ně připravený oběd. Jak byly překvapené, když uviděly, co nese dědeček v náručí.

Babička nalila koťátku do misky teplé mlíčko a nalámala chleba. Kotě se hned pustilo do jídla. A jak se olizovalo! Dali mu jméno Tuláček.

Tuláček byl šťastný, že má nový domov.